

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 24/11
20.04.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.К, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 300. став 2. Кривичног законика Републике Црне Горе, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.86/11 од 09.03.2011. године, подигнутом против правноснажних решења Вишег суда у Пожаревцу Кв 171/10 од 12.07.2010. године и Апелационог суда у Београду Кж2 3244/2010 од 24.08.2010. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 20.04.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 86/11 од 09.03.2011. године, подигнут против правноснажних решења Вишег суда у Пожаревцу Кв 171/10 од 12.07.2010. године и Апелационог суда у Београду Кж2 3244/10 од 24.08.2010. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Кв.171/10 од 12.07.2010. године, одбијена је замолница Вишег суда у Бијелом Пољу К 54/06 од 25.11.2009. године, за признање и извршење кривичне пресуде Вишег суда у Бијелом Пољу К 54/06 од 23.10.2006. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда Републике Црне Горе Кж 374/06 од 16.01.2007. године, а којом је окривљени К.Д. осуђен на казну затвора у трајању од 8 месеци због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 300. став 2. Кривичног законика Републике Црне Горе.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 3244/10 од 24.08.2010. године, одбијена је као неоснована жалба Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу, изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Кв 171/10 од 12.07.2010. године.

Против ових решења, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у вези члана 7. став 1. тачка 1. и члана 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 246. став 1. КЗ РС, са предлогом да Врховни касациони суд уважењем захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца утврди да је овим решењима повређен закон у корист окривљеног.

У захтеву за заштиту законитости наводи се да је доношењем наведених решења учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер у њиховом образложењу нису дати разлози о одлучним чињеницама који указују због чега се страна пресуда сматра неподобном за извршење, те да су у вези са тим повређене и одредбе члана 7. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и одредба члана 62. истог закона, јер су првостепени и другостепени суд, прво, неосновано довели у питање правну квалификацију дела по страни пресуди, а затим одбили да изврше процесне радње признања и извршења стране пресуде.

Поред наведеног, у захтеву се указује да је овим решењима повређен и кривични закон – одредба члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 246. став 1. КЗ, у смислу утврђивања непостојања двоструке инкриминације по Кривичном законнику Републике Црне Горе и Кривичном законнику Републике Србије, што, по налажењу

Републичког јавног тужиоца, није неопходна претпоставка да би дошло до признања и извршења кривичне пресуде у конкретном случају. Републички јавни тужилац у захтеву износи став да је, по општим правилима за поступање у међународној правној помоћи у кривичним стварима, неопходна компатибилност правног система, а не и истоветност норми, тако да у складу са овим принципом, ни по радњи, ни по последици кривичног дела нема разлике између одредбе члана 300. став 2. КЗ РЦГ (неовлашћено уношење опојне дроге) и одредбе члана 246. став 1. КЗ РС и члана 246а став 1. КЗ РС (неовлашћено држање опојне дроге), с обзиром да је материјалноправни основ за инкриминацију у оба кривичноправна система исти и састоји се у санкционисању било каквог физичког поседовања опојне дроге у било којим околностима.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, у одсуству обавештених Републичког јавног тужиоца, окривљеног Д.К. и његовог браниоца, адвоката Д.Д, на којој седници је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је, по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Врховни касациони суд налази да се неосновано захтевом за заштиту законитости указује да су побијана решења донета уз учињену битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, уопштеном констатацијом да нису дати разлози о одлучним чињеницама, јер су, по оцени овог суда, и првостепени и другостепени суд дали јасне и довољне разлоге о свим одлучним чињеницама, као и за свој правни став да радња кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 300. став 2. КЗ РЦГ поводом којег се захтева пружање међународне правне помоћи, не представља радњу кривичног дела по Закону Републике Србије, тако да није испуњена претпоставка из члана 7. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и да самим тим нису испуњени услови за усвајање замолнице Вишег суда у Бијелом Пољу, за признање и извршење стране кривичне пресуде Вишег суда у Бијелом Пољу К 54/06 од 23.10.2006. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда Републике Црне Горе Кж 374/06 од 16.01.2007. године.

Сџтога се неосновано захтевом за заштиту законитости истиче да су првостепени и другостепени суд у корист окривљеног повредили одредбе члана 7. став 1. тачка 1. и члана 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима као и кривични закон и то одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 246. став 1. КЗ-а.

Наиме, према одредби члана 7. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, неопходно је да кривично дело поводом којег се захтева пружање међународне правне помоћи представља кривично дело и по закону Републике Србије. И одредба члана 2. тачке 3. уговора између Републике Србије и Црне Горе о међусобном извршавању судских одлука у кривичним стварима, такође, предвиђа да ће се извршење правноснажне судске одлуке у кривичним стварима које је донео суд једне државе уговорнице против држављана друге државе уговорнице или против лица која на њеној територији имају пребивалиште, преузети само ако је дело на коме се заснива судска одлука кривично дело према праву обе државе уговорнице.

Одредба члана 7. става 1. тачке 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима садржи клаузулу двоструке инкриминације или двоструке кажњивости (идентитет норми), што подразумева да дело због којег се правна помоћ тражи треба да буде кривично дело како по закону земље од које се међународна правна помоћ захтева, тако и по закону земље у којој је извршено, односно земље која помоћ тражи. Да ли је дело кривично и према Закону замољене државе, испитује се, како једноставним упоређивањем законских инкриминација, тако и анализом конкретног случаја у целини, узимајући у обзир не само законску инкриминацију него и релевантне околности случаја које искључују постојање кривичног дела, кривицу, кажњивост или кривично гоњење.

Из списка предмета и изреке правноснажне пресуде Вишег суда у Бијелом Пољу К 54/06 од 23.10.2006. године, произлази да је окривљени Д.К. том пресудом оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 300. став 2. КЗ РЦГ, на тај начин што је 01. септембра 2006. године преко граничног прелаза Добраково код Бијелог Поља из Србије у

Црну Гору, као путник воза на релацији Београд - Бар, унео неовлашћено 7,27 грама опојне дроге - канабис, која је решењем о утврђивању списка опојних дрога проглашена за опојну дрогу, а која је од истог одузета од стране овлашћених службеника Одељења безбедности Будва.

Врховни касациони суд налази да је правилан закључак првостепеног и другостепеног суда да кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 300. став 2. КЗ РС, због кога је окривљени Д.К. осуђен цитираном правноснажном пресудом Вишег суда у Бијелом Пољу, не представља кривично дело и по Закону Републике Србије, јер Кривични законик Републике Србије не инкримише, само по себи, радњу неовлашћеног уношења у неку другу државу супстанце или препарата који су проглашени за опојну дрогу, као што је то предвиђено у члану 300. став 2. КЗ РС, нити је ова радња инкриминисана као радња извршења кривичног дела из члана 246, 246а и 247. Кривичног законика или било ког другог кривичног дела из Главе XXIII овог Законика.

По оцени Врховног касационог суда начело двоструке кажњивости не захтева апсолутни граматички и формални идентитет норми два кривична законика, али је суд дужан да испита да ли инкриминација у страном закону према смислу и својој садржини одговара било којој инкриминацији домаћег кривичног законодавства, а што у конкретном случају, према стању прописа у време пружања међународне правне помоћи није случај, јер инкриминација одредбе члана 300. став 2. КЗ РС, ни по смислу, ни по садржини не одговара било ком кривичном делу домаћег кривичног законодавства.

Врховни касациони суд налази да је неприхватљив став Републичког јавног тужиоца да између одредби члана 300. став 2. КЗ РС и одредби члана 246. став 1. КЗ и члана 246а став 1. КЗ, када су у питању радња и последице кривичних дела, нема разлике. Ово стога, што је радња кривичног дела из члана 300. став 2. КЗ РС, везана искључиво за неовлашћено уношење у Црну Гору супстанци или препарата који су проглашени за опојне дроге, која делатност у себи посредно инкорпорира и радњу неовлашћеног држања опојних дрога, али само приликом тог уношења преко границе. Међутим, по Кривичном законик Републике Србије одредба члана 246. став 1. КЗ инкримише неовлашћено држање опојне дроге, али само уколико се то чини ради продаје, а друга намена неовлашћеног држања опојне дроге прописана је у члану 246а став 1. Кривичног законика, при чему је радња извршења кривичног дела неовлашћено држање опојне дроге ограничена - само за сопствену употребу и уз услов да се неовлашћено држи мања количина опојне дроге, што су посебна обележја овог кривичног дела (која радња по КЗ РС није предвиђена као кривично дело). По оцени Врховног касационог суда је очигледно, како су то правилно закључили и нижестепени судови, да КЗ РС не предвиђа као кривично дело радњу неовлашћено уношење у неку страну државу супстанце или препарата који су проглашени за опојне дроге, и да се чињенични опис кривичног дела из стране кривичне пресуде не може подвести ни под једну правну квалификацију по КЗ РС, па самим тим и не постоји компатибилност норми две државе уговорнице у погледу наведених кривичних дела.

Имајућу у виду да је суд замољене државе везан чињеничним описом кривичног дела из стране пресуде и да у смислу члана 61. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, нема овлашћење да врши преиначење стране судске одлуке у погледу чињеничног стања и правне квалификације дела, по налажењу овог суда правилно је закључивање нижестепених судова да, у конкретном случају, није испуњена претпоставка из члана 7. став 1. тачка 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, те да, самим тим, није било места да се у смислу члана 62. овог закона призна и изврши кривична пресуда Вишег суда у Бијелом Пољу К 54/06 од 23.10.2006. године.

Следствено изнетом, неосновано се Републички јавни тужилац у погледу изнетих околности у захтеву позива на повреду члана 7. став 1. тачка 1. и члана 62. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима и на повреду кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 246. став 1. КЗ у корист окривљеног Д.К.

Оценивши из свих напред изнетих разлога да је захтев за заштиту законитости у целисти неоснован, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 424. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар,

Председник већа - судија

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.

